

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 29 listopada 2016 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 2, art. 38 ust. 1, art. 6 ust. 1 pkt 5, art. 8 ust. 6 pkt 1, art. 11 ust. 2, art. 12 ust. 1, art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 121, z późn. zm.) stwierdził, że Ł. Ś. jako osoba prowadząca pozarolniczą gospodarczą, nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 60% kwoty przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia, nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu od 25 czerwca 2011 r. do 24 listopada 2013 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że z Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej wynika, że ubezpieczony rozpoczął wykonywanie działalności gospodarczej od 25 czerwca 2011 r. w zakresie działalności rozrywkowej i rekreacyjnej. Następnie ubezpieczony dokonał zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej od 25 listopada 2013 r., a wykreślenia działalności gospodarczej od 10 stycznia 2014 r.

Z ustaleń dokonanych w Urzędzie Skarbowym w Ł. wynika, że wnioskodawca figurował jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą w okresie od 24 czerwca 2011r. do 9 stycznia 2014 r. (forma opodatkowania zasady ogólne z obowiązkiem prowadzenia podatkowej książki przychodów i rozchodów). Za 2011 rok ubezpieczony wykazał przychody z pozarolniczej działalności w 2011 r. - 200,00 zł, w latach 2012-2013 - 0,00 zł.

Z dokumentów zewidencjonowanych w systemie informatycznym ZUS wynika, że z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności wnioskodawca dokonał zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od 25 czerwca 2011 r. do 30 czerwca 2013 r., z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowiącą zadeklarowaną kwota nie niższą niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia, a od 1 lipca 2013 r. do 24 listopada 2013 r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowiącą zadeklarowaną kwotę nie niższą niż 60% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. W deklaracjach rozliczeniowych za czerwiec 2011 r. została wykazana podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 83,16 zł, za okres lipiec – wrzesień 2011 r. - 450,00 zł, za okres październik – listopad 2011 r. - 7.000,00 zł, za okres grudzień 2011 r. - kwiecień 2012 r. - 0,00 zł, za maj 2012 r. - 29,03 zł, za okres czerwiec – lipiec 2012 r. - 450,00zł, za sierpień 2016 r. - 58,06 zł, za okres wrzesień – październik 2012 r. - 0,00 zł, za listopad 2012 r. - 45,00 zł, za grudzień 2012 r. - 0 ,00 zł, za styczeń 2013 r. - 278,71 zł, za luty 2013 r. - 154,29 zł, za okres marzec – kwiecień 2013 r. - 480,00 zł, za maj 2013 r. - 402,58 zł., za okres czerwiec – listopad 2013 r. w wysokości 0,00 zł.

Organ rentowy dodał, że wnioskodawca miałby rozpocząć działalność gospodarczą od 25 czerwca 2011 r., natomiast od 1 grudnia 2011 r. do 29 maja 2012 r., od 1 sierpnia 2012 r. do 12 sierpnia 2012 r., od 17 sierpnia 2012 r. do 5 listopada 2012 r., od 9 listopada 2012 r. do 4 stycznia 2013 r., od 7 stycznia 2013 r. do 16 stycznia 2013 r., od 29 stycznia 2013 r. do 19 lutego 2013 r., od 27 maja 2013 r. do 24 listopada 2013 r. zostały mu wypłacone

zasiłki chorobowe.

Pomimo podjętych czynności postępowanie wyjaśniające nie odbyło się w związku z nie zgłoszeniem się w wyznaczonym terminie wnioskodawcy oraz bezskutecznymi próbami kontaktu telefonicznego.

Rozpoczynając prowadzenie pozarolniczej działalności od dnia 25 czerwca 2011 r. i nie mając stałych przychodów z działalności, w okresie październik – listopad 2011 r. wnioskodawca zadeklarował wysokie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 7.000,00 zł, natomiast w związku z tym, iż była to jego pierwsza działalność miał on prawo do skorzystania z opłacania składek na zasadach preferencyjnych tj. od podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowiącą zadeklarowaną kwotę nie niższą niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia.

W ocenie organu rentowego uzyskanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej, w krótkim okresie przed rozszczeniem o wypłatę zasiłków chorobowych miało na celu jedynie zgłoszenie się do ubezpieczeń społecznych i skorzystanie z zasiłków chorobowych. A co za tym idzie działania wnioskodawcy nie są zgodne z zasadami współżycia społecznego i służą osiągnięciu nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych osób ubezpieczonych w tym systemie.

/decyzja – k. 24 odw. – 26 akt ZUS/

Wnioskodawca Ł. Ś. zakwestionował zasadność powyższej decyzji składając od niej odwołanie w dniu 7 stycznia 2017 r. Podniósł, że faktycznie w spornym okresie prowadził działalność gospodarczą i wymagane dokumenty rozliczeniowe składał w wyznaczonych terminach.

/odwołanie – k. 2 – 3, koperta – k. 4/

W odpowiedzi na odwołanie z dnia 20 stycznia 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wniósł o jego oddalenie. Organ rentowy podniósł argumenty wskazane w uzasadnieniu skarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie – k. 5-6/

Na ostatnim terminie rozprawy wnioskodawca poparł odwołanie, a pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie i zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 270 zł.

/stanowiska stron 00:00:44, 00:41:18, 00:41:21 – płyta CD k. 79/

Sąd Okręgowy w Łodzi ustalił następujący stan faktyczny:

Z wpisu do ewidencji działalności gospodarczej wynika, że wnioskodawca Ł. Ś. zarejestrował prowadzenie działalności gospodarczej w dniu 25 czerwca 2011 r. pod firmą (...). Z dniem 25 listopada 2013 r. ubezpieczony dokonał zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, a z dniem 10 stycznia 2014 r. wykreślenia działalności gospodarczej (wykonywania działalności zaprzestał w dniu 9 stycznia 2014 r.).

/wpisy w (...) k. 14-15 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:04:05 – płyta CD k. 79/

Bezpośrednio przed rozpoczęciem prowadzenia spornej działalności gospodarczej, tj. w okresie od 20 kwietnia 2011 r. do 9 czerwca 2011 r. wnioskodawca był zarejestrowany jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w Ł..

/bezsporne, pismo ZUS – k. 1-2 akt ZUS/

Wcześniej przez kilka lat był on zatrudniony w (...) Spółdzielni (...) w Ł., nadto pracował za granicą. Stosunek pracy ze Spółdzielnią ustał w wyniku niezadowolenia wnioskodawcy z wysokości wynagrodzenia za pracę.

/zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:27:03 – płyta CD k. 79/

Przed zarejestrowaniem się w charakterze osoby bezrobotnej wnioskodawcy wypłacano zasiłki chorobowe za okres od 4 stycznia 2011 r. do 19 kwietnia 2011 r.

/wypłacone świadczenia – k. 18-20 akt ZUS/

Przedmiotem prowadzonej przez ubezpieczonego działalności gospodarczej miała być pozostała działalność rozrywkowa i rekreacyjna (usługi polegające na prowadzeniu imprez, występowaniu jako DJ, konferansjer).

/bezsporne, zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:04:05 – płyta CD k. 79/

Na rozpoczęcie prowadzenia działalności gospodarczej wnioskodawca uzyskał dotację z Urzędu Pracy w kwocie ok. 8.000 zł.

/zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:04:05 – płyta CD k. 79/

Środki pieniężne uzyskane z dotacji przeznaczył na zakup sprzętu nagłośniającego.

/zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:13:52 – płyta CD k. 79/

Wnioskodawca, jak twierdzi, założył stronę internetową, która miała służyć poszukiwaniu klientów. Strona ta została zlikwidowana przez niego po wywiązaniu się z warunków umowy łączącej ubezpieczonego z Urzędem Pracy.

/zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:04:05 – płyta CD k. 79/

W ramach prowadzonej działalności gospodarczej ubezpieczony nie pozyskał żadnego klienta. Nie chciał wykonywać usług za cenę 100-200 zł.

/zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:13:52 – płyta CD k. 79/

Ubezpieczony w ramach działalności nie zatrudnił żadnego pracownika.

/zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:27:03 – płyta CD k. 79/

Wnioskodawca z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności dokonał zgłoszenia do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego od 25 czerwca 2011 r. do 30 czerwca 2013 r., z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowiącą zadeklarowaną kwotę nie niższą niż 30% kwoty minimalnego wynagrodzenia, a od 1 lipca 2013 r. do 24 listopada 2013 r. z podstawą wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowiącą zadeklarowaną kwotę nie niższą niż 60% prognozowanego przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia. W deklaracjach rozliczeniowych za czerwiec 2011 r. została wykazana podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości 83,16 zł, za okres lipiec – wrzesień 2011 r. - 450,00 zł, za okres październik – listopad 2011 r. - 7.000,00 zł, za okres grudzień 2011 r. – kwiecień 2012 r. - 0,00 zł, za maj 2012 r. - 29,03 zł, za okres czerwiec – lipiec 2012 r. - 450,00zł, za sierpień 2012 r. - 58,06 zł, za okres wrzesień – październik 2012 r. - 0,00 zł, za listopad 2012 r. - 45,00 zł, za grudzień 2012 r. - 0,00 zł, za styczeń 2013 r. - 278,71 zł, za luty 2013 r. - 154,29 zł, za okres marzec – kwiecień 2013 r. - 480,00 zł, za maj 2013 r. - 402,58 zł., za okres czerwiec – listopad 2013 r. w wysokości 0,00 zł.

/bezsporne/

Po upływie pół roku, a następnie roku prowadzenia działalności gospodarczej, wnioskodawca przedkładał w Urzędzie Pracy zaświadczenie z ZUS o odprowadzaniu składek na ubezpieczenie społeczne.

/zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:13:52 – płyta CD k. 79/

W toku zarejestrowania spornej działalności wnioskodawca stał się niezdolny do pracy. W okresach od 1 grudnia 2011 r. do 29 maja 2012 r., od 1 sierpnia 2012 r. do 12 sierpnia 2012 r., od 17 sierpnia 2012 r. do 5 listopada 2012 r., od 9 listopada 2012 r. do 4 stycznia 2013 r., od 7 stycznia 2013 r. do 16 stycznia 2013 r., od 29 stycznia 2013 r. do 19 lutego 2013 r., od 27 maja 2013 r. do 24 listopada 2013 r. zostały mu wypłacone zasiłki chorobowe.

/wypłacone świadczenia – k. 18-20 akt ZUS/

Wnioskodawca cierpiał na schorzenia związane z plecami. Korzystał z masażu. Ze względów zdrowotnych nie był w stanie podnieść sprzętu nagłośniającego.

/zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:27:03, 00:37:19 – płyta CD k. 79/

W trakcie niezdolności do pracy ubezpieczonego wnioskodawca nie powierzył nikomu obowiązków związanych z prowadzeniem działalności.

/zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:37:19 – płyta CD k. 79/

Działalność ubezpieczony prowadził ze względu na konieczność dochowania warunków umowy zawartej z Urzędem Pracy.

/zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:37:19 – płyta CD k. 79/

Ubezpieczony w 2011 r. osiągnął przychód w wysokości 9.084,40 zł (w tym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej 200,00 zł), poniósł koszty uzyskania przychodu w wysokości 111,25 zł, osiągnął dochód w wysokości 8.973,15 zł (w tym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej 200,00 zł), w 2012 r. przychód – 21.682,53 zł (w tym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej 0,00 zł), koszty uzyskania przychodu – 0,00 zł, dochód – 21.682,53 zł (w tym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej 0,00 zł), w 2013 r. przychód – 16.191,78 zł (w tym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej 0,00 zł), koszty uzyskania przychodu – 111,25 zł, dochód – 16.191,78 zł (w tym z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej 0,00 zł).

Nie składał deklaracji VAT.

/pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego, zestawienie dochodów, deklaracje – koperta k. 16/

Przychód wnioskodawcy w latach 2011-2013 stanowiły zasiłki chorobowe wypłacone przez ZUS.

/zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:25:41 – płyta CD k. 79/

Po zakończeniu prowadzenia spornej działalności gospodarczej wnioskodawca dokonał sprzedaży sprzętu nagłośniającego, uprzednio zamknął stronę internetową.

/zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:13:52 – płyta CD k. 79/

Następnie w dniu 1 lipca 2014 r. wnioskodawca rozpoczął prowadzenie kolejnej działalności gospodarczej pod firmą (...). Przeważającą działalnością była działalność związana z produkcją filmów, nagrań wideo i programów telewizyjnych. Z dniem 24 marca 2015 r. ubezpieczony dokonał wykreślenia działalności gospodarczej.

/wpis w (...) k. 16 akt ZUS, zeznania wnioskodawcy 00:40:22 w zw. z 00:13:52 – płyta CD k. 79/

Powyższych ustaleń Sąd dokonał na podstawie zgromadzonych w aktach dokumentów oraz częściowo na podstawie zeznań ubezpieczonego.

Sąd nie dał wiary zeznaniom wnioskodawcy co do tego, że skarżący rozpoczął i faktycznie prowadził działalność gospodarczą we własnym imieniu uznając, że jego zeznania w tym zakresie nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym materiale dowodowym. Czynności wykonywane przez ubezpieczonego miały bowiem charakter incydentalny, a przede wszystkim ich rozmiar nie wskazuje, aby realnie miały przynieść dochód przewyższający straty generowane przez wnioskodawcę w związku z zarejestrowaniem działalności i wskazaniem bardzo wysokiej podstawy oskładkowania w wymienionym okresie.

W szczególności Sąd odmówił wiary zeznaniom wnioskodawcy w zakresie twierdzenia, że w toku prowadzenia działalności gospodarczej podpisał bliżej nieokreślone umowy z kontrahentami na wykonanie usług będących przedmiotem działalności. Po pierwsze na okoliczność zawarcia rzekomych umów wnioskodawca nie przedłożył żadnych umów twierdząc, że zaginęły, nie wnioskował także o przesłuchanie świadków, będąc pouczonym o takie możliwości. Powyższe twierdzenie ubezpieczonego stoi zresztą w sprzeczności z jego poprzednimi twierdzeniami,

jakoby prowadzenie przez niego działalności gospodarczej opierało się jedynie na poszukiwaniu klientów, klientów tych nie udało mu się pozyskać, a on sam nie chciał wykonywać usług za cenę rzędu 100-200 zł (przy czym co istotne nie pamiętał ceny, za którą chciałby wykonywać te usługi). Twierdzenia w zakresie poszukiwania potencjalnych klientów wnioskodawca także nie wykazał, zasłaniając się niepamięcią co do tego na jakich forach internetowych ich poszukiwał, w jakiej prasie (jedynie podejrzewał, że był to (...)), innych źródeł czy częstotliwości dawania tych ogłoszeń. Nie jest możliwym w ocenie Sądu, żeby wnioskodawca nie pamiętał jakichkolwiek danych związanych z poszukiwaniem klientów skoro na tej czynności, jak twierdzi, opierało się prowadzenie działalności. Sąd nie dał także wiary wnioskodawcy jakoby w ramach działalności wykonał on usługi, za które nie otrzymał wynagrodzenia. Niezależnie od tego, że z istoty działalności gospodarczej wynika jej zarobkowy charakter, to nieodpłatne świadczenie usług mające na celu promocję firmy mogłoby, o ile w rzeczywistości miałyby miejsce, w ocenie Sądu ułatwić pozyskanie klientów. Tymczasem wnioskodawca nie pamiętał nawet osób, dla których rzekomo te nieodpłatne usługi wykonał, chociaż – jak twierdził - były to osoby polecane przez jego znajomych. Nadto ubezpieczony nie był w stanie przedstawić nawet księgi przychodów i rozchodów, którą jak twierdzi prowadził sam, gdyż jak wskazał uległa ona zagubieniu. Przyznał jednocześnie, że każdy ewentualnie uzyskany dochód ująłby w deklaracjach wysyłanych do Urzędu Skarbowego. Gołosłownym jest także twierdzenie ubezpieczonego w kontekście jego całkowitej bierności w prowadzeniu działalności, że zakładał, iż działalność zacznie generować przychody.

Nieprzedłożenie przez wnioskodawcę żądanych w toku procesu dokumentacji skarbowej czy płacowej (księgi przychodów i rozchodów), wzmacnia jedynie brak wiarygodności ubezpieczonego.

Podkreślenia wymaga, że wnioskodawca nie pamięta wielu istotnych okoliczności związanych z prowadzeniem spornej działalności chociażby daty zakończenia prowadzenia tej działalności, czy stało się to bezpośrednio po rozliczeniu się z warunków umowy z Urzędem Pracy czy też w późniejszym okresie. Jednakże wskazać należy, że jego początkowe twierdzenie o zlikwidowaniu strony internetowej firmy wraz z zakończeniem umowy z Urzędem Pracy świadczyłoby, że zakończenie prowadzenia działalności miało związek z koniecznością rozliczenia się z wykonania umowy z Urzędem Pracy.

Oceniając wiarygodność wnioskodawcy wskazać też trzeba, że skoro nie osiągał on zasadniczo przychodów, nie pozyskał żadnego klienta, istotnym były przyczyny zadeklarowania wysokiej podstawy wymiaru składek we wskazanym okresie. Sąd nie uznał za wiarygodne tłumaczenia wnioskodawcy jakoby pozwoliły mu na powyższe zgromadzone przez niego oszczędności, w żaden sposób tego nie wykazał, nie pamiętał wysokości rzekomych oszczędności, twierdził, że ostatni stosunek pracy ustał w wyniku jego niezadowolenia z wysokości wynagrodzenia za pracę.

Uzasadnione wątpliwości Sądu wzbudza także kwestia zdolności ubezpieczonego do prowadzenia działalności gospodarczej. Wnioskodawca twierdził, że przed zarejestrowaniem działalności gospodarczej nie miał żadnych dolegliwości. Jednakże jak wynika z ustaleń zasiłki chorobowe wypłacano mu za okresy od 4 stycznia 2011 r. do 19 kwietnia 2011 r., tj. bezpośrednio przed zarejestrowaniem się jako osoba bezrobotna celem uzyskania dotacji z Urzędu Pracy.

Ostatecznie wskazać należy, że w ocenie Sądu ubezpieczony zarejestrował działalność gospodarczą jedynie w celu uzyskania dotacji z (...) i świadczeń z ubezpieczenia społecznego z tytułu zasiłków chorobowych. A zatem wnioskodawca zakładając działalność gospodarczą był świadomy, że ciężar opłacania składki poniesie ewentualnie przez bardzo krótki czas, a później będzie mógł skorzystać z świadczeń w związku z chorobą.

W ocenie Sądu Okręgowego brak jest przekonujących dowodów na to, że odwołujący rzeczywiście oprócz spełnienia formalnych wymagań zamierzał rozpocząć i prowadzić działalność gospodarczą i że faktycznie od 25 czerwca 2011 r. do 24 listopada 2013 r. ją prowadził.

Sąd Okręgowy w Łodzi zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2017 r. poz. 1778 ze zm.), obowiązkowym ubezpieczeniem emerytalnym i rentowym, wypadkowym - podlegają osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi.

Stosownie do treści art. 8 ust. 6 pkt 1 za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych.

Na mocy art. 13 pkt 4 analizowanej ustawy osoby prowadzące działalność pozarolniczą podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Z mocy art. 11 ust. 2 w/w ustawy ubezpieczeniu chorobowemu osoby prowadzące pozarolniczą działalność podlegają dobrowolnie na swój wniosek.

Okres podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom określa przepis art. 13 pkt 4 zgodnie, z którym osoby prowadzące pozarolniczą działalność obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu podlegają w okresie od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało zawieszona na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

Na podstawie art. 36 ust. 1, ust. 3 i ust. 4 cytowanej ustawy każda osoba objęta obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi podlega zgłoszeniu do ubezpieczeń społecznych, w terminie 7 dni od daty powstania obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych osób prowadzących działalność gospodarczą należy do tych osób.

Art. 18 ust. 8 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych stanowi, iż podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5, stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 60% prognozowanego przeciętnego wynagrodzenia miesięcznego przyjętego do ustalenia kwoty ograniczenia rocznej podstawy wymiaru składek, ogłoszonego w trybie art. 19 ust. 10 na dany rok kalendarzowy. Składka w nowej wysokości obowiązuje od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia danego roku.

Z mocy art. 18a ust. 1 podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe ubezpieczonych, o których mowa w art. 8 ust. 6 pkt 1 (to jest osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych), w okresie pierwszych 24 miesięcy kalendarzowych od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności gospodarczej stanowi zadeklarowana kwota, nie niższa jednak niż 30 % kwoty minimalnego wynagrodzenia.

Stosownie do treści art. 20 ust. 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe oraz ubezpieczenie wypadkowe w/w osób stanowi podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i ubezpieczenia rentowe.

Na podstawie zaś art. 66 ust. 1 pkt. 1c ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27 sierpnia 2004 roku (tekst jednolity Dz. U. z 2018 r. poz. 1510, ze zm.) osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą, podlegają obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego.

Z art. 47 ust 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że płatnik składek, będący osobą fizyczną opłacającą składkę wyłącznie za siebie, przesyła w tym samym terminie deklarację rozliczeniową, imienne raporty miesięczne oraz opłaca składki za dany miesiąc, z zastrzeżeniem ust. 1a, 2a i 2b, nie później niż do 10 dnia następnego miesiąca.

W myśl art. 47 ust. 2 i ust. 3 tej ustawy płatnik składek, który opłaca składki wyłącznie za siebie, przysyła jedynie deklarację rozliczeniową.

W rozpoznawanej sprawie spór dotyczył tego, czy ubezpieczony faktycznie wykonywał w spornym okresie działalność gospodarczą, czy ją rozpoczął, co skutkowałoby obowiązkiem podlegania ubezpieczeniom społecznym z tego tytułu.

Odnosząc się do powyższej spornej kwestii wskazać w pierwszej kolejności należy stwierdzić, iż na podstawie przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 roku o swobodzie działalności gospodarczej (tekst jednolity Dz. U. z 2016 roku Nr 1829 z późn. zm.) osobą prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą jest przedsiębiorca, czyli osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, która we własnym imieniu wykonuje działalność gospodarczą. Zgodnie z art. 2 wspomnianej ustawy działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność zawodowa wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Przedsiębiorca, będący osobą fizyczną może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do ewidencji działalności gospodarczej.

W orzecznictwie przyjmuje się, że cechami działalności gospodarczej są:

- 1) zawodowy (a więc stały) charakter,
- 2) związana z nią powtarzalność podejmowanych działań,
- 3) podporządkowanie zasadzie racjonalnego gospodarowania i
- 4) uczestnictwo w obrocie gospodarczym (por. uchwałę składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z 6 grudnia 1991 r., sygn. III CZP 117/91, opubl. OSNCP 1992 nr 5, poz. 65).

Podkreśla się także, iż dla uznania określonej przedmiotowo działalności za działalność gospodarczą konieczne jest łączne zaistnienie trzech jej cech funkcjonalnych: zarobkowości, zorganizowania i ciągłości. Brak którejkolwiek z nich oznacza, że dana działalność nie może być zakwalifikowana do kategorii działalności gospodarczej. Przesłanka wykonywania działalności gospodarczej w sposób ciągły nie jest rozumiana jako konieczność jej wykonywania bez przerwy, lecz jako zamiar powtarzalności określonych czynności w odróżnieniu od ich przypadkowości, sporadyczności lub okazjonalności. Przyjmuje się zatem, że działalność gospodarcza z założenia jest działalnością wykonywaną w sposób zorganizowany i nastawioną na nieokreślony z góry okres czasu, a ponadto związana jest z nią konieczność ponoszenia przez przedsiębiorcę ryzyka gospodarczego. Nie uznaje się więc za działalność gospodarczą: działalności okresowej i sporadycznej (por. wyrok Sądu Najwyższego z 30 listopada 2005 r., sygn. I UK 95/05, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2006, Nr 19-20, poz. 311, str. 863; postanowienie Sądu Najwyższego z 17 lipca 2003 r., sygn. II UK 111/03, opubl. Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2003, Nr 17, poz. 1; wyrok NSA z dnia 19 marca 1991 r., (...) SA/Wa 898/90, (...) 1992, nr 3-4, poz. 58; wyrok NSA z dnia 17 września 1997 r., (...) SA/Wa (...), Pr. Gosp. 1998, nr 1, s. 32,).

Podobne stanowisko wyraził także Sąd Apelacyjny w Łodzi w wyroku z dnia 24 stycznia 2017 r. (III AUa 92/16, lex nr 2278246), zgodnie z którym prowadzenie działalności gospodarczej o tyle stanowi tytuł podlegania ubezpieczeniom, o ile faktycznie ubezpieczony działalność tę wykonuje, choć stopień natężenia jego aktywności może być różny. Jednakże, nie każda aktywność może być kwalifikowana jako działalność gospodarcza. Stosownie bowiem do treści art. 2 u.s.d.g., za działalność gospodarczą należy rozumieć zarobkową działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopaliny ze złóż, a także działalność

zawodową, wykonywaną w sposób zorganizowany i ciągły. Zatem dla zakwalifikowania danej działalności jako działalności gospodarczej w rozumieniu tego przepisu istotne znaczenia ma jej ciągłość i zarobkowy charakter. Wprawdzie generowanie strat przez osobę prowadzącą działalność gospodarczą (zamiast spodziewanych zysków), z uwagi na koszty działalności przewyższające dochód, nie przekreśla jej zarobkowego charakteru, ale inaczej należy ocenić sytuację, w której od początku wymiernym, stałym i założonym z góry kosztem, nieznajdującym pokrycia w przewidywanych zyskach, staje się opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości znacznie przekraczającej obowiązujące minimum. Takie multiplikowanie kosztów prowadzonej działalności, nieuzasadnione jest przecież potrzebą inwestowania w podjęte przedsięwzięcie celem jego perspektywicznego rozwoju (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 września 2016 r., I UK 455/15, lex nr LEX nr 2122404).

Wykonywanie (prowadzenie) działalności gospodarczej w rozumieniu art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych, obejmuje nie tylko faktyczne wykonywanie czynności należących do zakresu tej działalności, lecz także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych (czynności przygotowawczych). Na przykład, prowadzenie działalności gospodarczej występuje zarówno w okresach faktycznego wykonywania usług, jak też w okresach wykonywania innych czynności związanych z działalnością - takich jak poszukiwanie nowych klientów, zamieszczanie ogłoszeń w prasie, załatwianie spraw urzędowych. Wszystkie te czynności pozostają w ścisłym związku z działalnością usługową, bowiem zmierzają do stworzenia właściwych warunków do jej wykonywania (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 17 grudnia 2003 r., III AUa 1531/03, OSA w B. 2004 nr 1, s. 51; por. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2003 r., II UK 111/03, Monitor Prawa Pracy-wkładka 2004 nr 7, poz. 16).

Niewątpliwie w ocenie, czy były podejmowane czynności zmierzające bezpośrednio do prowadzenia działalności gospodarczej, należy uwzględnić wszelkie okoliczności sprawy, w tym także zamiar osoby prowadzącej działalność gospodarczą. W wyroku z dnia 30 kwietnia 1997 roku, (...) SA 46/96 (Przegląd Orzecznictwa (...) 1998 nr 2, poz. 48), Naczelny Sąd Administracyjny trafnie wskazał, że w razie uznania za zaprzestanie działalności gospodarczej innych zdarzeń niż jej likwidacja, należy brać pod uwagę nie tylko okoliczności obiektywne, ale także subiektywne, tzn. zamiar podatnika.

W przedmiotowej sprawie organ rentowy wskazał, że wnioskodawca zarejestrował działalność gospodarczą wyłącznie w celu uzyskania świadczeń z ubezpieczenia społecznego tj. zasiłku chorobowego wypłacanego przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych od zadeklarowanej podstawy wymiaru. Organ zakwestionował fakt prowadzenia działalności gospodarczej podnosząc, iż wnioskodawca nie wykazał w toku postępowania wyjaśniającego, że faktycznie rozpoczął i prowadził działalność gospodarczą.

W ocenie Sądu Okręgowego z poczynionych ustaleń faktycznych, wynika, że stanowisko organu rentowego w kwestii faktycznego niewykonywania przez skarżącego działalności gospodarczej w spornym okresie, której rozpoczęcie miało na celu jedynie uzyskanie świadczeń z tytułu choroby jest uzasadnione. Świadczy o tym całokształt okoliczności sprawy.

Skarżący zarejestrował prowadzenie działalności gospodarczej w dniu 25 czerwca 2011 r., po uzyskaniu dotacji z Urzędu Pracy. Za kwotę uzyskaną z dotacji zakupił sprzęt nagłaśniający, który został zbyty niezwłocznie po rozliczeniu się z Urzędem Pracy. Jak twierdzi (w żaden sposób nie zostało to udowodnione) miał również stronę internetową, którą zlikwidował po rozliczeniu się z Urzędem Pracy. Jednocześnie w toku postępowania odwołujący twierdził, że szukał klientów, ale nie był w stanie nawet wskazać, gdzie i w jaki sposób ich poszukiwał. Nie wykazał powyższego twierdzenia, pomimo wielokrotnych pouczeń, że jest do tego zobowiązany. Poczynając już od 1 grudnia 2011 r. do 29 maja 2012 r. skarżący przebywał na zwolnieniach lekarskich i pobierał z tego tytułu zasiłki chorobowe. Podobnie przebywał na zwolnieniach od 1 sierpnia 2012 r. do 12 sierpnia 2012 r., od 17 sierpnia 2012 r. do 5 listopada 2012 r., od 9 listopada 2012 r. do 4 stycznia 2013 r., od 7 stycznia 2013 r. do 16 stycznia 2013 r., od 29 stycznia 2013 r. do 19 lutego 2013 r., od 27 maja 2013 r. do 24 listopada 2013 r. i również za te okresy zostały mu wypłacone zasiłki chorobowe. Z dniem 25 listopada 2013 r. ubezpieczony dokonał zawieszenia wykonywania działalności gospodarczej, a z dniem 10 stycznia 2014 r. wykreślenia działalności gospodarczej. Jednocześnie w

krótkich przerwach pomiędzy kolejnymi zwolnieniami lekarskimi wnioskodawca nie wykazał jakoby miał wykonywać jakiegokolwiek czynności związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Wszystkie jego dochody wykazane w Urzędzie Skarbowym, jak sam stwierdził, były to kwoty wypłacanych mu przez organ rentowy zasiłków chorobowych.

Nie może umknąć uwadze, że wnioskodawca w toku postępowania jedynie twierdził, że podejmował drobne czynności przygotowawcze do prowadzenia działalności, które miały charakter incydentalny. Z punktu widzenia zasad ekonomii i dążenia do osiągnięcia zysku z prowadzonej działalności, poczynania wnioskodawcy nie były racjonalne. Rozpoczęcie i prowadzenie działalności gospodarczej w sytuacji pozostawania na długotrwałym zwolnieniu chorobowym bezpośrednio przed zarejestrowaniem się jako osoba bezrobotna, bez innych przychodów, przy ustaleniu w wymienionym okresie (październik – listopad 2011 r.) wysokiej podstawy oskładkowania (7000 zł) i braku jakichkolwiek realnych widoków na osiągnięcie dochodów jest nieracjonalne z punktu widzenia zarobkowego charakteru działalności gospodarczej. Należy również wskazać, iż w ocenie Sądu wnioskodawca nigdy faktycznie, zarobkowo nie rozpoczął wykonywania działalności gospodarczej. Świadczy o tym okoliczność, iż ubezpieczony nie podjął żadnych realnych i efektywnych działań, aby prowadzić działalność gospodarczą od 25 czerwca 2011 r. do 24 listopada 2013 r. Trudno uznać, że prowadzeniem działalności przez ubezpieczonego było poszukiwanie klientów czy też nieodpłatne świadczenie usług na rzecz znajomych w ramach promocji działalności, których to okoliczności ostatecznie nie wykazał.

Sąd Okręgowy w niniejszej sprawie zgadza się z powołanym wyżej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 24 stycznia 2017 r. Działalność gospodarcza ma mieć ciągły i zarobkowy charakter. Wprawdzie generowanie strat przez osobę prowadzącą działalność gospodarczą, z uwagi na koszty działalności przewyższające dochód, nie przekreśla jej zarobkowego charakteru, ale inaczej należy ocenić sytuację, w której od początku wymiernym, stałym i założonym z góry kosztem, nieznajdującym pokrycia w przewidywanych zyskach, staje się opłacanie składek na ubezpieczenia społeczne w wysokości znacznie przekraczającej obowiązujące minimum. Takie multiplikowanie kosztów prowadzonej działalności, nieuzasadnione jest przecież potrzebą inwestowania w podjęte przedsięwzięcie celem jego perspektywicznego rozwoju.

I właśnie z taką sytuacją mamy do czynienia w niniejszej sprawie. Działalność ubezpieczonego nie była nakierowana na osiągnięcie zysku, albowiem od początku nie przynosiła żadnych przychodów, nadto generowała konieczność opłacania składek na ubezpieczenie społeczne od podstawy początkowo 450,00 zł zaś za okres październik – listopad 2011 r. 7.000,00 zł. Zauważyć także należy, że po okresowym powrocie do pracy ze zwolnienia lekarskiego tj. w czerwcu 2012 r. ubezpieczony z tytułu prowadzonej działalności zadeklarował preferencyjną podstawę opodatkowania. Postępowanie takie, nakierowane na osiągnięcie nieuzasadnionych korzyści kosztem innych ubezpieczonych jest w ocenie Sądu nadużyciem prawa i nie zasługuje na ochronę. Okoliczność tą miał Sąd na uwadze oceniając wszystkie podnoszone przez wnioskodawcę okoliczności dotyczące prowadzenia przez niego działalności gospodarczej.

Wskazać należy także, iż w orzecznictwie Sądu Najwyższego ugruntowany jest pogląd, zgodnie z którym istnienie wpisu do ewidencji nie przesądza o faktycznym prowadzeniu działalności gospodarczej, a jedynie prowadzi do domniemania prawnego, według którego osoba wpisana do ewidencji, która nie zgłosiła zawiadomienia o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, jest traktowana jako prowadząca taką działalność. Domniemanie to może być obalone w drodze przeprowadzenia przeciwdowodu, który obciąża stronę twierdzącą o faktach przeciwnych twierdzeniom wynikającym z domniemania. Do sfery ustaleń faktycznych należy, czy działalność gospodarcza rzeczywiście jest wykonywana, czy też zaprzestano jej prowadzenia lub w ogóle nie podjęto, co powoduje wyłączenie z obowiązku ubezpieczenia. Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika bowiem z faktycznego prowadzenia tej działalności (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 marca 2007 r. sygn. III UK 133/06, opubl: Orzecznictwo Sądu Najwyższego Izba Administracyjna, Pracy i Ubezpieczeń Społecznych rok 2008, Nr 7-8, poz. 114, str. 332; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 2010 r., sygn. I UK 240/09, LEX nr 585723; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 19 lutego 2010 r. sygn. II UK 186/09, sygn. LEX nr 590235; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2010 r. sygn. I UK 221/09, LEX nr 585715).

Trzeba podkreślić, że zarówno zgłoszenie "wyrejestrowania z ubezpieczenia", jak i zgłoszenie do ubezpieczeń z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, nie jest dla organu rentowego bezwzględnie wiążące, podlega kontroli Zakładu Ubezpieczeń Społecznych i może być w rezultacie tej kontroli zakwestionowane, gdyż o obowiązku ubezpieczenia przesądzają przepisy prawa, a nie wola ubezpieczonego lub organu rentowego.

Ustawodawca w powołanych wyżej przepisach ubezpieczeń społecznych posługuje się i posługiwał pojęciem "prowadzenia pozarolniczej działalności" - odnoszącej się m.in. do osób prowadzących pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych. **Tym samym w zakresie ustalenia czy skarżący był objęty ubezpieczeniem społecznym i zdrowotnym nie ma znaczenia to, czy i od kiedy stał się przedsiębiorcą, lecz wyłącznie to, czy prowadził faktycznie działalność gospodarczą.**

Czynność organu administracji publicznej, jaką stanowi wpis do ewidencji, tworzy prawną możliwość wykonywania działalności gospodarczej, stanowiąc przesłankę do jej podjęcia. Zatem okoliczność wpisania danej osoby do ewidencji uprawdopodobnia następcze prowadzenie przez nią działalności gospodarczej, choć równocześnie nie może być traktowana jako gwarant zaistnienia takiego faktu.

Nie ulega wątpliwości, iż wnioskodawca w spornym okresie był wpisany w ewidencji działalności gospodarczej. Jednakże ani skarżący, ani żadna inna osoba w jego imieniu, w tym okresie, nie podejmowała żadnych czynności bezpośrednio zmierzających do rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej. Odwołujący jedynie zarejestrował działalność gospodarczą, co uprawniało go do jej prowadzenia. O braku podjęcia jakichkolwiek działań w tym kierunku świadczą również rozliczenia za poszczególne lata, w których wnioskodawca nie wykazał żadnych przychodów z tytułu działalności gospodarczej, ani żadnych kosztów z tytułu prowadzenia działalności. O ile prawdopodobnym jest brak jakichkolwiek przychodów w pierwszym okresie działalności, o tyle wydaje się mało prawdopodobnym nie ponoszenie żadnych kosztów z tytułu jej rozpoczynania. A zatem należy uznać, iż rozliczenia potwierdzają jedynie, że faktycznie nie doszło do rozpoczęcia prowadzenia przez skarżącego działalności gospodarczej.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 17.07.2003 r. (II UK 111/03-OSN-Zbiór Urzędowy - Izba Pracy, (...) i Spraw Publicznych Nr 17 z 2003 r. wkładka) wyraził pogląd, że faktyczne niewykonywanie działalności gospodarczej w czasie oczekiwania na kolejne zamówienie lub w czasie ich poszukiwania, nie oznacza zaprzestania prowadzenia takiej działalności i nie powoduje uchylenia obowiązku ubezpieczenia społecznego. Jednakże skarżący nie rozpoczął prowadzenia wskazanej działalności, co wynika wprost z przeprowadzonego postępowania dowodowego. Nie tylko nie wykonywał żadnych czynności w tym celu, ale również nie podejmował żadnych zamówień, gdyż jak wskazał nie było ich, a tymi co otrzymywał nie był zainteresowany, bo nie chciał pracować za kwoty, które mu proponowano.

A zatem do powstania obowiązku ubezpieczenia nie wystarczy uzyskanie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej lub koncesji, lecz wymagane jest faktyczne rozpoczęcie prowadzenia działalności. Rozpoczęcie działalności gospodarczej polega na podjęciu czynności mieszczących się w definicji działalności gospodarczej zawartej w powołanym wyżej przepisie, w szczególności działań w celu zarobkowym. Skarżący nie zawarł jakichkolwiek umów, ani tym bardziej nie doszło do ich realizacji, nie dokonywał zakupów żadnych materiałów z wyjątkiem sprzętu nagłaśniającego za kwoty uzyskane z dotacji, który to sprzęt spieniężył, jak tylko rozliczył się z Urzędem. Nie zamierzał on również w tym czasie takich umów zawierać i ich realizować, bo proponowano mu zbyt niskie wynagrodzenia, jak twierdzi. Wnioskodawca nie udowodnił również, że podejmował jakiegokolwiek starania w tym kierunku. **W niniejszej sprawie, skarżący nie podjął żadnych czynności, które świadczyłyby o zamiarze podjęcia działalności gospodarczej, a tym bardziej o faktycznym jej rozpoczęciu. A zatem nie nastąpiło faktyczne rozpoczęcie działalności gospodarczej, a w konsekwencji nie powstał obowiązek ubezpieczenia społecznego.**

Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 14 września 2007 roku (III UK 35/07) o prowadzeniu działalności gospodarczej rodzącej obowiązek ubezpieczenia społecznego na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 13 pkt 4 ustawy z 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych nie decyduje, sam w sobie, wpis do ewidencji działalności gospodarczej. Art. 6

ust. 1 pkt 5 w związku z art. 13 pkt 4 ustawy z 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych kreuje obowiązek podlegania osób prowadzących pozarolniczą działalność ubezpieczeniom z mocy ustawy od dnia rozpoczęcia wykonywania działalności do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności. Tak więc, to nie decyzja organu rentowego powoduje powstanie tego obowiązku, a jedynie potwierdza ona ten obowiązek. Decyzja ta wydawana jest na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 2 ustawy o systemie ubezpieczeń i nie jest decyzją kształtującą prawa i obowiązki, a jedynie decyzją potwierdzającą przebieg ubezpieczeń.

W uzasadnieniu przywołanego wyroku Sąd Najwyższy wskazał, że utrwalonym jest w orzecznictwie pogląd, na mocy którego „obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność - w tym działalność gospodarczą - wynika z faktycznego prowadzenia tej działalności, a zatem o zaprzestaniu prowadzenia działalności gospodarczej, powodującej wyłączenie z tego ubezpieczenia, decyduje faktyczne zaprzestanie tej działalności. Natomiast kwestie związane z formalnym zarejestrowaniem, wyrejestrowaniem, czy zgłaszaniem przerw w tej działalności mają ewentualnie znaczenie w sferze dowodowej, nie przesądzają natomiast same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego”.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Okręgowy uznał, że skoro odwołujący faktycznie nie prowadził pozarolniczej działalności gospodarczej od dnia 25 czerwca 2011 r. do 24 listopada 2013 r., to Zakład Ubezpieczeń Społecznych prawidłowo uznał, że w tym okresie nie podlegał on obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu oraz dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu.

Tym samym Sąd Okręgowy, w oparciu o treść art. art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie wnioskodawcy.

W przedmiocie kosztów procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. Sąd Okręgowy zasądził od odwołującego się na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. kwotę 270 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego – stosownie do treści § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (tekst jednolity Dz. U. z 2015 r., poz. 1804).

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy z pouczeniem

K. W.